

„Határtalanul” diákszemmel

Június 26-án reggel 5:30-kor elindult a busz a Művelődési Központ elől, ezzel kezdetét vette az egyhetes kirándulásunk.

Békéscsabán keresztül megérkeztünk a méhkeréki

határátkelőhelyre, ahol egy fél óra várakozás után át is jutottunk. Az út egyből Nagyszalontára vezetett, itt meglátogattuk Kossuth Lajos emlékszobrát, fényképezkedtünk a Csonka toronynál, majd tovább sétáltunk Arany János szülőházához, amely sajnos zárva volt még a korai időpontnak köszönhetően, de így is sikerült elhelyezni egy koszorút a költő emlékére. Ezután továbbálltunk Nagyváradra szemügyre venni az Ady Endre Emlékházat, majd sétáltunk egyet a sétáló utcán. Csucsán páran betekintés nyertek a Boncza-kastély belsejébe, de a többség ezt most kihagyta, és visszament a buszhoz. Innen egyenesen Torockóra vezetett az utunk, ahol szíves fogadtatás mellett meleg vacsorával vártak. Ezután volt, aki elfoglalta a saját szobáját, de volt, aki túracipőt húzott és felfedezte Torockót.

Felkelésünk után svédasztalos reggelivel és meleg teával kínáltak minket. A Tordai Sóbányában egy 45 perces idegenvezetés után a sóbánya által nyújtotta látványosságokat, szórakozási lehetőségeket vehettük igénybe. Innen egy rövid negyedórás út végén választhattunk, hogy gyalog vagy kötélpályán szeretnénk-e folytatni a Tordai hasadékba vezető utunkat, majd egy háromórás túra keretében felfedezhettük a hasadék belsejét. Illetve a csodálatos kilátást, amelyet a hegy tetejéről láthattunk. Fáradtan, de visszaértünk a szállásunkra, ahol finom vacsora után mindenki visszavonult a saját kis szobájába.

Ezen a reggelen elhagytuk az eddigi szállásunkat, továbbá folytattuk az utunkat, melynek a következő megállóhelye a székelyudvarhelyi főtér volt. Innen sétáltunk egy kört a városban, majd később, amikor megérkeztünk a gyimesfelsőloki bobbályára az idő rosszra fordult, de ez nem vette el a kedvünket attól, hogy kipróbáljuk, milyen is lehet ezt az 1200 métert megtenni akár 45 km/órás sebességgel 1000 méter tengerszint feletti magasságban. Az 1000 éves határnál megnézhattuk a bunkert, melyben régi háborús sisakoktól kezdve akár fegyvereket vagy épp pisztolyokat is láthattunk ebből az időből, de mellette ott voltak a régi konzerves dobozok és gránátok is. Meglátogattuk a csíksomlyói kegytemplomot is. Majd végre megérkeztünk Tusnádra az új szállásunkra, itt is meleg fogadtatásban részesültünk, csodálatos vacsorával vártak minket. Sajnos itt a medveveszély miatt már nem lehetett este csak úgy kijárkálni, cserébe este szemügyre lehetett venni a macikat az erkélyről. Elalvásunkat a folyó zúgása segítette, mely annyira nyugtató volt, hogy percekben belül álomba merültünk.

Másnap reggeli után megérkeztek az off-road járművek, be is pattantunk, hogy elkezdődhessen a túra. Első megállónk Benedek Elek háza volt, amelyet inkább kastélynak lehet nevezni a mérete alapján. Itt tudhattunk meg mindent Benedek Elek munkásságáról, életéről és családjáról is. Tovább dőcögtünk Gábor Áron rézágyú öntödéjéhez, ahol az első 2 darabot készítették el. Utána a terep egyre keményebb és nehezebb lett, ahogy egyre feljebb értünk. Fent a Hargita tetején csodás kilátásban részesültünk, természetesen elfogyasztottuk az ott található számóca felét is. Innen már csak egyenesen kellett volna mennünk vissza a szállásra, de ez nem sikerült, mivel kaptunk egy defektet. De a sofőrök gyorsan ki is cserélték, így csak tíz percet késtünk, és ínycsiklandó vacsorát kaptunk. Utána szabad foglalkozás volt, de néhányan a medvelest választották.

Az utolsó reggel, végleg elhagytuk szeretett szállásunkat és nekivágtunk a 600 kilométeres utunknak. Első megállónk ezen a napon Brassóban volt a Cenk hegy, amire felvonóval utaztunk fel, ez egy maradandó emlék volt mindenki számára. Itt a hegyen, a Brassópojána látványosságról nézhettük körbe a környező hegyek csodás látványát. Utunk további részén Fehéregyházán és Aradon terveztünk megállni, de ez értelemszerűen nem jött létre, mivel egy nyugodt útszakasz közepén a busz hirtelen kapott egy defektet. Nagy nehezen eljutottunk a következő szervizig, ahol sikeresen ki tudták cserélni a kereket. Szerencsére az utunk további része nyugalmasabb volt.

A kirándulók útinaplói alapján összeállította:

Majoros Vince

Jankó János Általános Iskola és Gimnázium 8.b